

talelse til mig. Jeg tør sige, at det har været ret vanskeligt at naa til den Ordning, som dette Lovforslag betegner, hvad vist ogsaa det ærede Medlem omtalte. Under de Forhandlinger, der har været førte, skulde paa den ene Side 5 Banker blive enige — alene det var en meget indviklet Sag at ordne —, og endelig skulde Staten ogsaa deltage i Forhandlingerne; disse kunde derfor ikke tænkes at foregaa let, og i Virkeligheden har man da ogsaa forhandlet mange, mange Maaneder for at naa et Resultat.

Overfor det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) behøver jeg ikke at udtale mig videre, fordi det ærede Medlem selv henviste til, at Sagen vilde komme i Udvalg, hvor jeg kan give de Oplysninger, som det maaske ogsaa i og for sig er vanskeligt at give her i Salen. Det ærede Medlem mente, at det maaske ikke havde været helt rimeligt at give Handelsbanken Stempelfrihed, fordi Staten dog vilde have faaet Indtægt af den af det ærede Medlem omtalte Transaktion; den Indtægt kunde ikke være blevet undraget Staten, idet visse Omsætninger i alt Fald maatte foregaa. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at man stod overfor dette, om man vedblivende skulde lade Grundejerbanken være i Likvidation, som den jo var kommet i, efter at den har vist sig at være saa slet stillet, som Forholdet var, og under disse Forhold vilde der i alt Fald foreløbig slet ikke have været Tale om, at Staten havde faaet nogen Indtægt. Men i øvrigt skal jeg være villig til at give de Oplysninger, der kan ønskes, i Udvalget.

Poul Rasmusen: Den højtærede Minister maa ikke opfatte min Udtalelse paa den Maade, at jeg mente, det var urimeligt at give denne Begunstigelse i det enkelte Tilfælde. Jeg henledte blot Opmærksomheden paa, at Forholdet kunde være det, at den Betragtning, at Staten ikke vilde lide noget Tab ved Begunstigelsen, ikke kom til Anvendelse paa A. og B., men jeg fremsatte ikke nogen Anbefaling i dette Øjeblik for at gøre nogen Forandring i Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lauridsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 65 af 28. Maj 1880 og Nr. 98 af 8. Maj 1908 angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 61, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1507).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Dalsgaard): Da hele Udvalget er enigt om de stillede Ændringsforslag og disse kan modtages af den højtærede Minister og tillige er ret udførligt motiverede i Betænkningen, kan jeg nøjes med ved denne Lejlighed at omtale dem ganske kort. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at § 2 skal udgaa. Denne Paragraf tilsigter at forhøje Maksimaludlaansprocenten for de Ejendomme, der kan belaanes i Husmandskreditforeningerne, fra 50 pCt. af Vurderingssummen, som Procenten nu er, til 55 pCt. Udvalget tror ikke, at en saadan Forhøjelse er heldig. Det viser sig nemlig, at jydsk Husmandskreditforening gennemsnitlig kun er gaet til en Udlaansprocent af 44,64 og Østifternes Husmandskreditforening kun til en Udlaansprocent af 42,40. Gennemsnitlig er altsaa Foreningernes Udlaan 5 à 7 pCt. under det tilladte Maksimum. Men endelig har det ogsaa vist sig ved en Undersøgelse af de Ejerskifter, der har fundet Sted i de senere Aar i den jydsk Husmandskreditforening, en Undersøgelse af de Købesummer, der der er erlagte for de ved frivilligt Salg solgte Panter, at Udlaansprocenten er ikke saa lidt over ikke blot de 44,64 pCt., men ogsaa de 50 pCt. af Ejendommenes virkelige Værdi. Undersøgelsen tyder nemlig paa, at Behæftelsen er oppe paa ca. 70 pCt. af Ejendommenes virkelige Værdi.